

Sygn. akt IV KK 163/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Rafał Malarskii

Protokolant Danuta Bratkrajc

w sprawie **D. T.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, odbytym w trybie art. 535 § 5 kpk
w dniu 22 czerwca 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt IX K 1466/14

**uchyla wyrok łączny w zaskarżonej części, tj. w punkcie 3. i
sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w G. do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w G. z dnia 23 czerwca 2015 r. (sygn. akt IX K 1466/14) na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 86 k.k. połączono D. T. kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami

Sądu Rejonowego w G.: z dnia 21 sierpnia 2006 r. (sygn. akt IX K 337/06), z dnia 14 grudnia 2006 r. (sygn. akt IX K 1873/06) oraz z dnia 30 października 2012 r. (sygn. akt IX K 1987/10) i wymierzono karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze roku i 8 miesięcy (pkt 3 wyroku). W tymże wyroku łącznym znalazły się ponadto inne, niemające obecnie znaczenia w postępowaniu kasacyjnym, rozstrzygnięcia o karach łącznych.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od powyższej części prawomocnego orzeczenia kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając temu rozstrzygnięciu *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa materialnego określonego w art. 85 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku, polegające na objęciu w pkt 3 tego orzeczenia karą łączną jednostkowych kar 1 roku pozbawienia wolności, wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego w G. z dnia 14 grudnia 2006 roku, sygn. akt IX K 1873/06 i z dnia 30 października 2012 roku, sygn. akt IX K 1987/10 oraz jednostkowej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem tegoż Sądu z dnia 21 sierpnia 2006 roku, sygn. akt IX K 337/06, pomimo, iż kara ta na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w G. z dnia 17 marca 2015 roku, sygn. akt IX Ko 606/14, została w oparciu o treść art. 2 i art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013r., poz. 1247) zamieniona na karę 30 dni aresztu, w związku z uznaniem, że czyn objęty tym wyrokiem stanowi wykroczenie, co wykluczało możliwość orzeczenia w tym zakresie kary łącznej pozbawienia wolności.”*

Podnosząc powyższy zarzut Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego w części dotyczącej pkt 3 i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Treść wysuniętego w skardze zarzutu zawiera opis zaistniałych w sprawie okoliczności uzasadniających trafność zarzucanej obrazy prawa materialnego.

Podawany stan sprawy znajduje zaś potwierdzenie w analizie materiałów zawrtych w aktach.

W dniu 9 listopada 2013 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1247), w której m.in. zmieniono sposób ujmowania tzw. typów przepołowionych z uwagi na wartość mienia. W wypadku kradzieży opisanej w art. 119 k.w. sztywną granicę wartości w kwocie 250 zł zastąpiono pochodną $1/4$ minimalnego wynagrodzenia za pracę. Opisaną zmianę stanu prawnego uwzględnił Sąd Rejonowy w G. w odniesieniu do czynu D. T., objętego wyrokiem tego Sądu z dnia 21 sierpnia 2006 r. w sprawie IX K 337/06, polegającego na kradzieży, w dniu 18 stycznia 2006 r., dwóch poduszek powietrznych o łącznej wartości 256,24 zł na szkodę G. Poland w G. Ponieważ czyn ten stał się wykroczeniem Sąd Rejonowy, postanowieniem z dnia 17 marca 2015 r. (sygn. akt. IX Ko 606/14) dokonał na podstawie art. 50 ust. 1 cytowanej wyżej ustawy, zamiany orzeczonej przytaczanym wyrokiem kary 6 miesięcy pozbawienia wolności na karę 30 dni aresztu.

W powyższej sytuacji nie było możliwe połączenie węzłem kary łącznej wskazanych na wstępie kar jednostkowych z wyroków Sądu Rejonowego w G., gdyż w chwili wydawania wyroku łącznego kara orzeczona w sprawie IX K 337/06 nie była już karą pozbawienia wolności, lecz karą aresztu. Kara aresztu nie jest zaś w rozumieniu art. 85 k.k. karą tego samego rodzaju co kara pozbawienia wolności, ani inną podlegającą łączeniu (tak m.in. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 30 kwietnia 2014r., I KZP 3/14). Nie ulega więc wątpliwości zarówno to, że wydany w omawianej części wyrok łączny rażąco uchybił przepisom art. 85 k.k. i art. 86 k.k., jak i to, że naruszenie to mogło mieć istotny, niekorzystny wpływ na treść finalnego orzeczenia. Przy wymiarze łącznej kary roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności kierowano się bowiem zasadą asperacji, uwzględniając sumę kar 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, gdy prawidłowo uwzględniony stan sprawy kształtował niższą sumę (2 lat), i to dwóch tych kar, po wyeliminowaniu zamienionej na 30-dniowy areszt kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wszystkie te względy przemawiały za uchyleniem wyroku łącznego w zaskarżonej części i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania w celu

wyeliminowania stwierdzonych, opisanych powyżej uchybień – z respektowaniem kierunku wniesionej na korzyść kasacji (art. 443 k.p.k.)

kc